

РЕШЕНИЕ

№ 3937

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 14.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3733** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на С. Т. С. от [населено място] и съдебен адрес – С., [улица], чрез адв. К., срещу Заповед № 124 / 16. 03. 2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, за временното му отстраняване от работа.

Жалбоподателя твърди, че оспорения на административен акт, е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди, че предпоставката за отстраняването му от работа, е образуваното наказателно производство, да е за престъпление, извършено в качеството му на длъжностно лице, каквото не било налице. Сочи, че е налице пряка дискриминация, тъй като други двама служители, които също са привлечени като обвиняеми по това досъдебно производство, не са отстранени от работа. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения акт. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИААА/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

С постановление, постъпило в ИААА с рег. № 10-08-30-35 / 19. 09. 2011 г., на Окръжна прокуратура С. З. по досъдебно производство № 429 / 2011 г. по описа на ОМ на МВР С. З., пр. пр. № 1367 / 2011 г., е посочено че при разследването в качеството му на обвиняем е привлечен С. Т. С., ЕГН [ЕГН], за извършено от него престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

Със Заповед № 525 / 20. 09. 2011 г. на изпълнителния директор на ИААА, е отстранен С. Т. С. от работа за период от 6 месеца, поради образувано наказателно производство срещу държавния служител, на основание чл. 100, ал. 2 от ЗДСл.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 124 / 16. 03. 2012 г. на изпълнителния директор на ИААА, е продължено отстраняването на С., считано от 20. 03. 2012 г. до приключване на наказателното производство. Заповедта е връчена на 20.03.2012 г.

С жалба вх. № 13-00-1359 / 26. 03. 2012 г., е оспорена горепосочената заповед пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, доколкото изпълнителния директор на ИААА, е органа по назначаването на основание чл. 6, ал. 1, т. 5 от Устройствения правилник на ИААА.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в разпоредбата съществени реквизити.

Съгласно чл. 100, ал. 2 от ЗДСл, във всички случаи, когато е образувано наказателно производство срещу държавен служител за престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „а” от НК, органът по назначаването го отстранява временно от работа.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за издаване на заповедта, е установяването, че срещу държавния служител е образувано наказателно производство за престъпления извършени от него в качеството му на длъжностно лице.

Видно от постановление постъпило в ИААА с рег. № 10-08-30-35 / 19. 09. 2011 г., на Окръжна прокуратура С. З. по досъдебно производство № 429 / 2011 г. по описа на ОМ на МВР С. З., пр. пр. № 1367 / 2011 г., в качеството му на обвиняем е привлечен С. Т. С., ЕГН [ЕГН], за извършено от него престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

Независимо, че в оспорената заповед се сочи постановление с рег. № 10-08-30-36 / 19. 09. 2011 г., съдът намира че става въпрос за техническа грешка, в изписването на номера, което по никакъв начин не се е отразило на правата на жалбоподателя, тъй като по делото е представено единствено това с рег. № 10-08-30-35 / 19. 09. 2011 г., което достатъчно добре индивидуализира жалбоподателя, включително и с неговото ЕГН. В тази връзка, по делото е представено Заповед № 244 / 09. 05. 2012 г. на изпълнителни директор на ИААА, с която се поправя фактическа грешка в Заповед № 124 / 16. 03. 2012 г., относно регистрационния номер, с който е постъпило

прокурорското постановление, като независимо, че същата е оспорена, видно от жалбата рег. № 13-00-2349 / 28. 05. 2012 г., съдът не намира, че така посоченото погрешно изписване се е отразило на валидността на оспорената по настоящото дело заповед.

В същото време, видно от прокурорското постановление, на С. Т. С. му е повдигнато обвинение, за извършено от него престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК. Посочената норма, представлява квалифициран състав на участие в престъпна група, като един от квалифициращите признаци, е участието на длъжностно лице, поради което съдът намира, че са налице материално-правните предпоставки за отстраняване на С. от работа, тъй като повдигнатите му обвинения са за престъпления извършени от него в качеството му на длъжностно лице.

Съдът намира за неоснователно позоваването на процесуалния представител на жалбоподателя на представения (стр. 36) от същия писмо по пр. пр. № 1367 / 2011 г., че единствения възможен начин за отстраняване от длъжност по искане на прокуратурата е по чл. 69 от НПК, който се отнася за друг процесуален ред, различен от този предоставен на органа по назначаването.

Безспорно нормата на чл. 100, ал. 2 от ЗДСл предоставя права на органа по назначаването, който в условията на обвързана компетентност, е длъжен при наличието на образувано наказателно производство срещу държавен служител за престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице, да го отстрани временно от работа.

В същото време обаче, съдът намира, че макар и писмо по пр. пр. № 1367 / 2011 г., да не ограничава правата на органа по назначаването, в него изрично се сочи, че С. С. е обвиняем за извършени тежки умишлени престъпления по чл. 302, т. 1, пр. 1, вр. чл. 301, ал. 1 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК извършени в съучастие с още 6 лица. Видно от текста на чл. 301 и чл. 302 от НК, същите касаят престъпления извършени от длъжностни лица, което още един път подкрепя изводите, за законосъобразност на акта за отстраняване от длъжност, тъй като обвинението е повдигнато за престъпления извършени в качеството на длъжностно лице.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че е налице пряка дискриминация, тъй като други двама служители, които също са привлечени като обвиняеми по това досъдебно производство, не са отстранени от работа, тъй като това не се отразява на законосъобразността на оспорения акт и наличието на предпоставките за неговото издаване, доколкото безспорно е доказано, че спрямо лицето С. С. е повдигнато обвинение за престъпление извършено от него в качеството му на длъжностно лице.

По изложените съображения съдът намира оспорването за неоснователно и като такова следва да го отхвърли. Индивидуалният административен акт, като законосъобразен, следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, като в този смисъл е поискано присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Т. С. от [населено място], срещу Заповед № 124 / 16. 03. 2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна

администрация”, за временното му отстраняване от работа.

ОСЪЖДА С. Т. С. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” – С., [улица], юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: